

අවශෝෂණය යනු විද්‍යාත්මක නැතිකිරීම නො වේ

කපිල ජීවිත මහතා තම දෙසැම්බර් 16 වැනි දා ලිපියෙන් තම නොදැනුවත්කම මෙන් ම ආධානග්‍රාහිතව ද හෙළි කරයි. ඔහු බර කිරීමේ අපේ සම්ප්‍රදාය නමින් ලියා ඇති ලිපියෙහි සංවේදනාව සඳහා ව්‍යුත්පන්න කර ඇති සම්කරණයෙහි නිරවද්‍යතාව පිළිබඳ ප්‍රශ්න ඇතත් මම එ ගැන උනන්දුවක් නො දක්වමි. මා කලින් ලිපියක ද කියා ඇති පරිදි බටහිර විද්‍යාව ඇසුරෙන් හා එ පිළිබඳ ලියන ලිපිවල වැරදි නිවැරදි කිරීම මගේ කාර්යයක් නො වේ. හැරත් කපිල ජීවිත මහතා තම වරද පිළිගැනීමට සූදානම් පුද්ගලයෙක් නො වේ. මෙහි දී මා සඳහන් කරන්නේ කපිල ජීවිත මහතා ඊනියා දර්ශනයක් ගැන කියා ඇති කරුණු සහ එ පිළිබඳ විවේචනයක් ය.

අපි පළමුව එ මහතා ලියා ඇති දේ එ ආකාරයෙන් ම ප්‍රකාශ කරමු. “පැරැන්නන් කර ඇත්තේ යම් නිශ්චිත ආකාරයකට යම් යම් ද්‍රව්‍යවල ප්‍රමාණ මැන ගැනීමට ක්‍රමයක් නිමැවීම ය. එම මැනීම ඔවුන්ගේ අදාළ කටයුතු සඳහා ප්‍රමාණවත් වී නම් ඔවුහු ග්‍රන්ථ සැකීමකට පත් වෙති. මෙවැනි භෞතික ආචරණ පිටුපස ඇති යම් ‘සංකෘතික සත්‍යයන්’ සොයා ගැනීම පිළිබඳ වුවමනාවක් ඔවුන්ට නො වී ය. එහෙත් නිව්ටන්ලාට එසේ නො වේ. ඔවුන්ට විශ්වයේ යථාර්ථ සොයා ගැනීම අවශ්‍ය ය. එවා හැකි පමණ සාධාරණ, විද්‍යාත්මක විය යුතු ය. ඉතින් නිව්ටන් ලා තම විද්‍යාත්මක සූත්‍ර (නියම) ගණිත ආකෘති තුළ නිමැවූයේ (ඔවුන්ට අනුව සොයා ගත්තේ) පෙර කී පරිදි අප වැනි රටවල උදවිය ද ඇතුළු පැරැන්නන්ගේ අත්දැකීම් මත ද? තමන්ට පෙර බිහි වූ තරාදි ආචරණය ආදිය නිව්ටන්ට ප්‍රයෝජනවත් වන්නට ඇත් ද? ” (මේ සංකෘතික සත්‍යයන් යනු මොනවා දැයි දන්නේ කපිල ජීවිත මහතා හා ඔහුගේ ඊනියා දාර්ශනික මිතුරන් පමණක් විය යුතු ය. අනෙක් අයගේ දැනගැනීම සඳහා ඔහු එ තේරුම් කර දිය යුතුව නිබැණි.)

“එනම් නිව්ටන්ගෙන් සිදු වූයේ පෙර සංයුක්ත ව එ එ කාර්යයන්ට අදාළ වන පරිදි නිර්මාණය වී තිබූ ආචරණ (භෞතික) බොහෝ භ්‍යානක් ආචරණය වන පරිදි සරල සූත්‍ර ගණනක් ඉදිරිපත් කෙරුම ද? එය එසේ නම් නිව්ටන් නියම නැවත නිව්ටන්ගේ විද්‍යාත්මකයන් හා යථාර්ථයන් මුදාගෙන අපේ කටයුතු සඳහා යොදා ගැනීමේ කිසිදු වරදක් දාර්ශනික මට්ටම්වල වුව තිබිය හැකි නො වේ. මෙහි දී මේ සුත්‍රගත කෙරුමේ දී නිව්ටන් විසින් සොයා ගන්නා ලද ගණිත සම්කරණ අප අද ප්‍රතිසෛෂ කළ යුතු නැත. මේ ගණිතය ද අද අපට එතරම් ආගන්තුක නැත. නිව්ටන් විසින් තම නියම නිමැවීම පිළිබඳ ව ඉහත කතාව සාධාරණ නම් එම නියමවල හිමිකමක් අපට ද ඇත. එවා මුළුමනින් ම නිව්ටන්ලාට භාරදිය යුතු නැත. තරාදිය වැනි ආචරණ විශාල භ්‍යානක් අපේ පැරැන්නන් ද සතු වී ඇත. එසේ වුවහොත් අප දැන් කරන්නේ එම ආචරණ, එම ආචරණ මත ම පදනම් වෙමින් නිමැ වූ නිව්ටන් නියම (සම්කරණ) පදනම් කර ගනිමින් එහෙත් එවායේ යථාර්ථය හා අනවශ්‍ය විද්‍යාත්මක ස්වභාවය ඉවත ලා නැවත එම ආචරණ ම තේරුම් ගැනීමට යොදා ගැනීම ය. කෙසේ වුවත් මේ පිළිබඳ පැහැදිලි නිගමනයකට එළඹීමට කලින් ප්‍රබල ගවේෂණයක් (ධ්‍යාන/අධ්‍යයන) කළ යුතු ය.”

කපිල ජීවිත මහතා එරි ඇති මඩගොහොරුව ගැන කතාකිරීමට පෙර එ මහතා පසුගිය සැප්තැම්බර් මස 2 වැනි දා ලියූ ලිපියේ විද්‍යාත්මක ගැන ලියා ඇති කොටසක් ද පාඨකයාට මතක් කර දිය යුතු ය. “අපගේ ගණිතය හා සම්බන්ධ ලිපි මහතාගේ ද විමසුමට ලක් වූ එවා ය. එවා හුදෙක් ඉංජිනේරු ගණිතය මත පදනම් වූ දෑ නො වේ. කෙසේ වෙතත් ඉංජිනේරු ගණිතයට වඩා මහා ලොකු යථාර්ථයක් අපගේ ගණිතයේ නොමැති බව ද සඳහන් කළ යුතු ය. එහි විද්‍යාත්මක වැඩි ය. විද්‍යාත්මක වැඩි වීමේ විශේෂ හොඳක් නැත. එසේ ම බටහිර අර්බුදය ඇත්තේ විද්‍යාත්මකයන්ගේ පමණක් නො වේ.” මෙහි හිස් තැනක් තබා ඇත්තේ ගණිතය පිළිබඳ විශ්වවිද්‍යාලයීය කපිකාචාර්යවරයෙකුගේ නම සඳහන් ව තිබූ තැන ය. එ ගණිතයෙහි ඉංජිනේරු ගණිතයට වඩා මහා ලොකු යථාර්ථයක් නැතැයි කියමින් කපිල ජීවිත මහතා ගණිත කපිකාචාර්යවරයෙකු සාක්ෂියට කැඳවූ තැනකි.

කපිල ජීවිත මහතාට විද්‍යාත්මක ගැන ඇත්තේ අපැහැදිලි අදහසකි. ගණිතයෙහි දර්ශනය ගැන කිසිම වැටහීමක් නැති එ මහතා බටහිර ගණිතයෙහි යථාර්ථයක් නැති බව නො දනියි. ගණිතයෙහි ප්‍රතිඵල සත්‍යය ද නැත් ද යන්න ගැන බටහිර ගණිතඥයෝ කතා නො කරති. ගණිතමය වශයෙන් සත්‍ය වීම යනු භෞතික වශයෙන් සත්‍ය වීමක් නො වේ. යම් ප්‍රතිඵලයක් ඇරිස්ටෝටලිය තර්කය යොදා ගනිමින් ස්වසිද්ධිවලින් (ප්‍රත්‍යක්ෂවලින්) ලබාගත හැකි නම් එ ප්‍රතිඵලය ගණිතමය වශයෙන් සත්‍ය ලෙස සලකනු ලැබේ. එහි දී ගණිතඥයෝ ස්වසිද්ධිවල සත්‍යාසත්‍යතාව ගැන නො සොයති.

බටහිර ගණිතයෙහි විද්‍යාත්මක වැඩිය. පොදුවේ ගත්කල බටහිර දැනුම අනෙක් දැනුම්වලට වඩා විද්‍යාත්මක වෙයි. විද්‍යාත්මක විග්‍රහණයක් ඇත්තේ බටහිර ය. අපේ විග්‍රහණය විද්‍යාත්මක නො වේ. බටහිර සම්භාවය සංගීතය විද්‍යාත්මක ය. අපේ සංගීතය එතරම් විද්‍යාත්මක නො වේ යැයි කිවහැකි ය. ඇතැම්විට එ හේතුව නිසා අපට ගීයන් තොර සංගීතයක් නැතැයි කිසිවකුට කිවහැකි ය. එහෙත් බෙර වාදනයෙහි යම් විද්‍යාත්මක බවක් ඇත. ගායනයක් නැතිව කෙරෙන වාදනයක විද්‍යාත්මක බවක් යම් ප්‍රමාණයකට වුවත් තිබිය යුතු යැයි සිතමි. එහෙත් අපට බටහිර සම්භාවය සංගීතය හෝ උත්තර භාරතීය සංගීතය හෝ තරමට විද්‍යාත්මක වූ සංගීතයක් නො මැත. අපේ වෛද්‍ය ක්‍රමයට ද යම් විද්‍යාත්මක බවක් ඇත. එය ආයුර්වේදය තරමට විද්‍යාත්මක නොවන බව සැබෑ ය. එහෙත් විද්‍යාත්මක සංකල්ප කිසිවක් නොමැතිව විද්‍යාත්මක හෝ කාණ්ඩයක් හෝ ගොඩනැගිය හැකි නො වේ. විද්‍යාත්මක බවක් නැති තැන ඇත්තේ වට්ටෝරු ක්‍රමයක් පමණකි. සිංහල වෙදකමෙහි ගීත උප්‍රාණයන් සංකල්ප දෙකක් ඇත. ආයුර්වේදයෙහි ඇති වා පිත් සෙම් වෙනුවට සිංහල වෙදකමේ ඇත්තේ ඉහත සඳහන් සංකල්ප දෙක ය. එ සංකල්ප දෙක සංයුක්ත නො වේ. වින වෙදකමෙහි ද යිත් හා යැත් යන සංකල්ප වැදගත් වෙයි. එ සංකල්ප ද යම් පමණකට හෝ විද්‍යාත්මක වෙයි.

මුළුමනින් ම සංයුක්ත වූ සංකල්ප මත පදනම් ව ගැඹුරු සාධාරණීකරණයක් කළ නො හැකි ය. එවිට ඇත්තේ සුභ ටිකක් පමණකි. සුභයක් යනු අවසානයේ දී අසා දැනගත්තක් වෙයි. සිංහල වෙදකම ආයුර්වේදය තරමට ම විද්‍යාත්මක වන්නේවත් සිංහල සංගීතය උත්තර භාරතීය සංගීතය පමණට විද්‍යාත්මක වන්නේවත් නො වේ. සිංහල සංස්කෘතිය විද්‍යාත්මකයන් අඩුවීම එයට හේතුව ය. සිංහල ඉංජිනේරු ශිල්පය ද එතරම් විද්‍යාත්මක විය නොහැකි නමුත් එය කිසිම වූ ආකාරයක මුල ධර්ම නොමැති හුදු සංයුක්ත පද්ධතියක් විය නො හැකි ය. සිත් පිත් ඇති මිනිසුන්ට එසේ නොමැතිව දැනැබි වැඩි ආදිය ගොඩනැගිය නො හැකි ය.

වේයා හුඹසක් නිර්මාණය කරන්නේ කෙසේ දැයි අපි නො දනිමු. හුඹස නිර්මාණය කිරීමේ දී වේයන් සැලැස්මක් ඇතිව එ කාර්යයට අවතීර්ණ වන්නේ යැයි අපි නො සිතමු. එහෙත් සිංහලයන් දැනැබි නිර්මාණය කරන්නට ඇත්තේ වේයන් හුඹස නිර්මාණය කරන අත්දැමට නම් විය නො හැකි ය. සිංහල ඉංජිනේරුවන්ට (නයිදෙලාට) දැනැබි නිර්මාණයට පෙර යම් සැලැස්මක් තිබූ බව පැහැදිලි ය. රුවන්වැලි සෑය නිර්මාණයේ දී හිඤ්ඤා වහන්සේ නමක් පල බදුනක් ගෙන එහි ඇතිකළ බුදුළක බුබුදුලාකාර හැඩය ගැමුණු රජතුමාට පෙන්වා ඇතැයි සඳහන් වෙයි. මහාසෑය පමණක් නොව අනෙක් දැනැබි ගොඩ නගනුදී ද යම් මුල ධර්ම මත පිහිටා යම් සැලැස්මකට අනුව කටයුතු කර ඇති බව පැහැදිලි ය. උපවංශයෙන් මේ ඇතැම් කරුණු හෙළිවෙයි. වේයන් හුඹස බඳින ආකාරයට සිංහලයන් දැනැබි තනා නොමැති බව එ එ ගොඩමේ එ එ ස්ථරවල තැබීමෙන් ද පැහැදිලි වෙයි.

අපට අවශ්‍ය වන්නේ සිංහල ඉංජිනේරු ශිල්පයෙහි මුල ධර්ම කවරේ දැයි දැනගැනීම ය. එය නිව්ටන්ගේ නියමවලින් නම් දැනගත නොහැකි බව පැහැදිලි ය. කපිල ජීරිස් මහතාට වුව ද එ බව පැහැදිලි විය යුතු ය. ඔහු ද තේරුම් ගෙන ඇති පරිදි සිංහල ඉංජිනේරු ශිල්පය නිව්ටන් ට වඩා පැරණි ය. බටහිර විද්‍යාඥයන් කෙසේ වෙතත් පැරණි ශ්‍රීකයන් නම් කර ඇත්තේ එවකට ලෝකයේ අනෙක් රටවල තිබූ දැනුම් විද්‍යාත්මකකරණයෙන් සාධාරිත දැනුමක් නිර්මාණය කිරීම ය. එහෙත් එ සියල්ලට ම වඩා ඔවුන්ට පිහිටට තිබුණේ ශ්‍රීක ස්වසිද්ධාත්මක ක්‍රමය ය. මෙහි දී යුක්ලිඩ් (හා ඔහුගේ ගුරුවරු) ඉතා වැදගත් වෙති. ඔවුහු විද්‍යාත්මක සරල රේඛා හා වෙනත් ජ්‍යාමිතික රූප යොදාගනිමින් ස්වසිද්ධි කිහිපයක් මත පදනම් වෙමින් විද්‍යාත්මක ජ්‍යාමිතියක් ගොඩ නැගූහ. පෞතගරස් ප්‍රමේයය පිළිබඳ ගොඩනැගුණු සුභ භාරතයේ ද බැබිලෝනියාවේ ද රජ්ජකුට්ටේ ද තිබිණි. එහෙත් ඕනෑම විද්‍යාත්මක සෘජුකෝණී ත්‍රිකෝණයකට සරිලන පරිදි එ පිළිබඳ සාධනය සැපයුවේ පෞතගරස් ය.

බටහිර විනාව ආරම්භයේ දී කොපර්නිකස් ගැලිලියෝ නිව්ටන් ආදීහු පෙරදිග ඇතැම් දැනුමක් තම සංස්කෘතියට හා වින්තනයට අවශෝෂණය කළහ. නිව්ටන් හා ලයිබ්නිට්ස් යන දෙදෙනාම කලනය පිළිබඳ මුලධර්ම භාරතයෙන් ගත් බවට සාධක ඇත. එහෙත් එ මුලධර්ම ලබාගත් පමණින් අපට එ අපේ දැනුමක් යැයි කිව නොහැකි ය. ඔවුන් කර ඇත්තේ අපේ දැනුම ඔවුන්ගේ සංස්කෘතියට හා වින්තනයට අවශෝෂණය කිරීමකි. එසේ අවශෝෂණය කිරීමෙන් පසු එ දැනුම තවදුරටත් අපේ නො වේ. අපට එ දැනුමට හිමිකම් කීමට නො හැකි ය. නිව්ටන්ගේ කලනය අපේ කලනයක් නො වේ. පෞතගරස් ප්‍රමේයය ද අපේ දැනුමක් නො වේ. අප එ අපේ දැනුම් බවට පත්කරගන්නේ නම් එ කළහැක්කේ

අපේ සංස්කෘතියට හා චින්තනයට ඒ අවශෝෂණය කිරීමෙන් පමණකි. එක් සංස්කෘතියක දැනුමක් තවත් සංස්කෘතියකට අවශෝෂණය කිරීම යන්න කපිල ජීර්ෂ මහතා අවබෝධ කරගෙන නැත. සංස්කෘතියකින් තවත් සංස්කෘතියකට අවශෝෂණය කිරීම දැනගැනීමට ලෝක ඉතිහාසයේ අපමණ සිද්ධි ඇත. බටහිරයන් පෙරදිග දැනුම අවශෝෂණය කිරීම එයට එක් උදාහරණයක් පමණකි. වෛද්‍යයේ එකල දඹදිව පැවති දැනුම තම සංස්කෘතියට අවශෝෂණය කරමින් වෛද්‍ය දැනුමක් ගොඩනැගූහ. සිංහලයේ දඹදිවින් ලැබුණු බුදුදහම ආශ්‍රිත සංස්කෘතිය මෙරට පැවති සංස්කෘතියට අවශෝෂණය කළහ.

කපිල ජීර්ෂ මහතාට අවශෝෂණය යනු විද්‍යාත්මක හා යථාර්ථය කපා දැමීමකි. විද්‍යාත්මක මුළුමනින් ම කපා දැමූ විට (එසේ කළ හැකි නම්) වාචිකව ප්‍රකාශ කරන කිසිම දැනුමක් ඉතිරි නො වේ. එයට හේතුව වචන ද විද්‍යාත්මක වීම ය. පුද්‍රව යන වචනය අප යොදාගන්නේ සංකේතයක් ලෙස ය. ඒ වචනය විද්‍යාත්මක වුවකි. පුද්‍රව යන වචනයෙහි අප විසින් එලෙස හැඳින්වෙන වස්තුවෙහි කිසිම භූතයක් අඩංගු නො වේ. මේ බව බටහිර වාග් විද්‍යාඥයෝ ද කියති. අප එය සිංහල සංස්කෘතියට අවශෝලණය කර ඇත්තේ වචනයකට වචනයෙන් පමණක් තේරුමක් දිය නොහැකි බව අවධාරණය කිරීමෙනි. වචනයකට තේරුමක් ලැබෙන්නේ සංදර්භය ද එකතු වූ පසුව ය. සංදර්භයෙන් තොර හුදු වචනවලට ඇති තේරුම් සීමාසහිත වෙයි. කපිල ජීර්ෂ මහතා කියන්නේ විද්‍යාත්මක අත්හැර සුත්‍රවලට ආපසු යා යුතු බව ය. එසේ කිරීමෙන් ගොඩ නැගෙන නව දැනුමක් නැත. යථාර්ථය යන්න කපිල ජීර්ෂ මහතා කැ ගැසූ පමණින් නැතිවී යන්නක් නොවන බව අපි කලින් පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු. කපිල ජීර්ෂ මහතා බෙරිහන් දුන් පමණින් නිව්යෝර්ක් නියමවලින් යථාර්ථය ඉවත් කළ නො හැකි ය. අනෙක් අතට බටහිර භෞතය අපට ආගන්තුක නො වේ යැයි ඒ මහතා කියයි. මේ පිළිබඳ විවේචනය ලබන සතියට කල්දැමුමට සිදුවෙයි.

මහාචාර්ය හමිත් ද සිල්වා